

2920

A.

1 DEC. 1942

Mappe

21
Ekepl. 1 des.

FRIHETEN

Nr. 38. KAMPORGAN FOR NORSKE PATRIOTER

Denne fronten vil derfor ikke om lenger gi landet sin fulle fridom tilbake. Et fritt Kina vil også være en sikker garanti i framtida for fridomen til alle fargete folkeslag, en fridom som Kina ved sia av Sovjetsamveldet står i framste ildlinje for i dag. Og et folk på 450 mill. vil bli en hjørnestein i den framtidige frie verdensordning.

Lærerne ved Tøyen skole fikk for ei tid sia pålegg av sin nasistiske rektor om å gå på «utstillingen» Norges nyreising. Lærerne spurte om dette var en frivillig sak, og rektor svarte at det var det sjølsagt. Lærerne svarte da at i såfall fant de ingen grunn til å innstille undervisningen for å gå på utstilling. Rektor innrapporterte saka for skolestyret, lærerne ble innkalt og meddelt suspensjon iuntile videre.

Kalinin, Sovjetsamveldets president, holdt den 21 oktober en tale der han bl.a. uttalte at kvaliteten av det russiske krigsmateriell er framifrå. Russene produserer så mye krigsmateriell at de ikke bare dekker tapene, men legger seg også opp forråd. Trass i store russiske tap er de tyske tap mye større og den russiske hæren er nå bedre utstyrt enn noen gang takket være den effektive måten rustnings- og tungindustrien er evakuert på. Tilførselen av amunisjon er god.

En Stockholm-melding forteller at tyskerne for ei tid sia gjennom røde kors ba russerne om 4 dagars våpenkivil ved Stalingrad for å begrave sine døde. Russene gikk med på dette mot at offentligheten fikk beskjed om grunnen. Det nektet imidlertid tyskerne og forhandlingene ble brutt

De franske arbeideres helmodige motstand mot tvangssendingen til Tyskland har foreløpig tvunget Laval til et tilbaketog. På grunn av den voksende streikerørsla og trusselen om generalstreik har Laval gått med på at vervingen til tysk arbeid etter skal være frivillig. Trusselen om standrett virket ikke og Laval måtte ha lange forhandlinger med arbeidernes tillitsmenn, da hans egne utpektre ikke ble godkjent av arbeiderne.

«Minister» Lunde var stutt før sin siste tur på turne i Telemark. Ein stad sa han til folket at kva dei enn vilde sei om NS, så hadde partiet i alle fall fått burt arbeidsløysa. Ein traust telemarksboende reiste seg så og svāra: „Me har no aldri heyr om i soga nokon gong at trellar vart arbeidsløysa“.

25 prester har no fått ordre om å forlate Oslo og Aker, da de har nektet å forlate menighetene sine. Det har vært lest opp protest mot dette siste overgrepet fra prekestolene.

Alle slags knep bruker nå NS for å få sine medlemmer til å melde seg frivillig til legionen. Det siste er at de som nekter må skrive under en erklæring der det bl.a. heter: «Jeg erklærer meg for feig til å reise til fronten».

Vår kamp!

Vårt land er alt inne i 3. krigsvinteren. Det er ei hard ti for land og folk. Det er en kamp på liv og død der det ikke gis noen veg til bane, der ingen nordmann ønsker noen forsoning eller lummer fred med sin fiende. Vi kjemper for vår soleklare rett som frie menn, vi som våre allierte over alt i verden. Og denne vår rett firer vi ikke på. De nordmenn heime og ute som derfor har tatt våpnene opp har en eneste vilje: Å seire eller falle. For heller ønsker frie menn dedden i kamp for rett og fridom enn et liv i treldom og lenker, i skam og underkastelse. Fienden har sjøl kastet det lodd som drev oss til våpnene. De har myrdet, herjet og brent sakesløse og uskyldige mennesker, de har plyndret freidet gods. Og de fortsetter hver dag med sine skjenselsgjerninger. Derfor har de sjøl vist oss den tunge vegen vi måtte velge.

Ingen skal kunne si at vi har tatt dette steget med glede. Vi var klar over at dette ville bli den tyngste og hardeste strid i vår historie. Vi har hatt tap, tunge tap. Vi har talt nederlag og tunge slag. Som det fredsele folket vi normenn var, var

ikke krigen vår spesialitet. Vi har derfor måttet bygge våre skanser, skape vår front og våre forsvarslinjer midt i sjelv stridstummelen. Mange av dem som var med og reiste og organiserte oss til kamp er ikke mer i dag. De har falt i striden, falt på sin post. Tunge og meiningslest harde har disse tapene vært for oss. Derfor gis det ingen veg til bane. - Fiendens villskap og terror vil auke etterhvert som hans sikre nederlag nærmer seg. Kampen i vinter er derfor ikke kampen for et år sia, og den er her på heimefronten hardere og villere enn på noe annet sted. Vi har ikke bare en slagmark, en forsvarslinje, vi har mange, mange over vårt vidstrakte land. Og hver front eller linje krever sin egen strategi. Vår front er illegal. Det må organiseres og handles i skjul for fiendens angivere, provokatører og alt annet pakk som omgir oss. Men det er likevel vi som er på offensiven. Fienden er på vikende front over alt i dag, både ute og heime. Det er fienden som er i redsel og desperasjon og griper til alle terrorens midler. Forordningen som setter dødsstraff for praktisk talt all virksamhet som ikke er fiendlig rakker-tjeneste, er den siste oppfinnelse.

illegale grupper og at resultatene lot vente på seg.

Midlertid har det ved dyktig, energisk ogutholdende arbeid lykkes å få snudd,

nåværende tidspunkt er ikke heldig. Det kan føre til splittelse og indre strid, og det må unngås. Slike forslag må, hvor gode og velmente de enn er, vente til et mer

fagforeningskontingeneten som minimum til illegalt arbeid!

«Fylkesfører» Rogstad i Trøndelag har fått en hard medfart på grunn av sin befatning med unntagelsestilstanden. «Fylkesmannen» og andre framstående nasister i Trondheim har vært i Oslo og krevet ham fjernet, da de fant at framferda han syntet ved å peke ut de som ble skutt var til skade for partiet. «Fylkesmannen» opplyser at det har vært vanskeligere enn ellers å få folk i tale etter hendingene der oppe. Det tror vi så gjerne. Ellers har historien vært en hard påkjenning for Rogstad. Han har flere ganger blitt ringt opp om natta av folk som har presentert seg som den og den myrdede.

Hele vår straffelov kan i dag omformes til en eneste paragraf med dette innhold: «Den som gjør noe, eller medvirker hertil, straffes med døden». Vi er klar over at en del vil falle fra oss, de svake og vakkende. La dem gå. De som blir igjen, vet derimot hvilket ansvar de har tatt på seg, vet hvorfor de er nordmenn. De vet at de med sitt liv som innsats også kjemper for de svake og vakkende, de for hvem livet var litt mer enn alt. Derfor har også dette steget fra fiendens side gjort sitt til å styrke og sveise våre rekker fastere sammen. De uekte ledd er skiftet ut. Tilbake står menn som intet tapt slag, ingen terror eller tvil, har kunnet knekke. Det er menn som forstår alvoret i kampen, som ikke tar den som sport eller spenning, som holder kjeft og ikke tar sjanser på kostnad av sine kamerater. Dette er den unge garde som sikrer oss segeren, og som også vil leve sin plass når fedrelandet skal bygges på nytt . . .

Politikonstablene Thune, Håkonstuen og Stange har fått sparken og er satt på Bredtvedt fordi de meldte seg ut av ns og nektet å ta forfremmelse til overkonstabler. Rottefjell fikk altså ikke forlate skipet. På Bredtvedt traff de ellers kollegaer som det hadde gått samme veg med før.

De arresterte jøder er for størstedelen sendt til Quislings nye kultursentrum ved Tønsberg, der de er plasert i tøske barakker. De får ikke madrasser å ligge på, men litt halm som er strødd utover golvet. Av mat får de 200 gram brød og 15 gram smør om dagen, pluss en solid middag som består av grønnsaksuppe. De er satt til bygging av nye brakker, da det skal skaffes rom til omlag 10.000 nye fanger. Quisling venter seg altså ny tilslutning. Arbeidstiden er fra kl. 7-17. 20 jøder som var arrestert av tyskerne er nylig sendt til Tyskland. Mellom dem var den 72-åriga urmaker Bernstein og hans sønn som var læge.

HAMSTRERNE. Det er mangel og beint fram nød i så mange norske heimer i denne tida. Nød og ubygge breder seg framfor alt i arbeiderheimene, og det er en tapper kamp som husmødrerne fører mot nøden og håpløsheten. Så mye bittrere er det derfor i dag å se visse mennesker som går omkring i glad likegildighet for sine medmennesker i nød. De har personlig forstått å snu seg som det heter, og i tide greid å sørge for sine måtlagre. Økonomiske bekymringer har alltid vært et ukjent ongrep for dem. Disse karene hører ikke til ns, - neida, de har vært kløkere enn som så. Rett nok har

de ikke noen skrupler ved å gjøre «forretninger» med sine «fiender». Forretning er jo som kjent forretning, men de holder seg på ørbedig avstand. De prater alltid som gode «jøssinger» og er de første til å sette opp en tragisk minne når talen kommer inn på nordmenns lidelser i dag. Men de skitner aldri ut sin behanskede hand ved å rekke den fram til en landsmanns slitne arbeidsneve med løste om samhold og gjensidig hjelp. Disse karene er gudkjelov ikke typen på norsk samhold i dag. Men det er nettopp fordi vi kjenner så mange gripende eksempler på norsk tvers over alle klassegrenser i dag, at vi vil dra fram typer på slike snyltedyr. Vi kjenner noen sjøl. En av dem vi har i kikkerten er f.eks. forretningsmann her i byen. Vi kjenner til hans rikholdige hamstringslager av gode gamle varer. Vi vet ikke om hvor mange hytter rundt om i Sør-Norge han har, eller ikke hvor mange leiligheter han har i Oslo og omegn til privat bruk. Derimot vet vi at alt har vært forsvarlig forseglet og låst når en trengende landsmann kunne ha vært nødt om hjelp. Dette var bare en. La oss med det samme nevne svarte børsespekulantene. Vi ser ikke på svartehandel på samme vis som visse folk gjør i dag, men har tvert om gjort alt i vår makt for å berge unda for nordmennene hva vi har kunnet av det som fienden «beslaglegger» og fører ut av landet. Men de individene som spekulerer i landsmenns nød som tjener blodpenger på sisteklasses matvarer og grafser til seg det de kan få, dem har vi ingen nåde med. Vi har til slutt en del karer ute på landsbygda som driver samme tra-

fikken og selger det de kan til tyskerne og nasistene, som sjeldent har noen vansk i pengevegen. - Alle slike «jøssinger» kan gjerne tru at de har sitt på det tørre og har sitt avlatsbrev i orden. Men vi kan forsikre dem om at de tar feil. Vi skal ikke angi dem, ikke for deres egen, men for vår skyld. Men ingen må derfor tro at han er så anonym at han ikke vil bli dratt frsm i dagslyset når tia kommer. Et folk som har kjempet og ofret av sitt beste blod for fridom og rettferd vet svært godt hvilke typer det ikke lønner seg å fø på for framta.

En «minister» hadde for ei tid sia satt opp et svært hemmelig skriv som skulle til en eller annen partiinstans. Det måtte ikke falle i fiendehand. Han sa derfor til en av sine underordnede at det var sikrest å sende brevet med bud og ikke i posten. Rent bortsett fra insinuasjonen mot postverket må det være hyggelig for en slik nyordningsmann å betrakte nyordningen i praksis.

Det holder hardt for ns å finne fram «argumenter» for sine redselsgjerninger, f.eks. jødeforfølgelsene som de var nødt til å sette i gang etter tysk ordre. Bakgrunnen vet vi jo. To jødiske familier var utvist fra Norge, og på toget til grensa blir konstabel og ns-mann Hvam skutt ned. Videre vet vi at Hvam var svært lite populær mellom sine egne på grunn av visse ting. Dette er ingen insinuasjon, men straks etter kom jødeloven fra ns - og en vill terror. Det ble ikke en gang forsøkt med noen slags «forklaring» hvorfor. Vi har jo ventet på en «sensasjonell» rettsak

illegale grupper og at resultatene lot vente på seg.

I midlertid har det ved dyktig, energisk intholdende arbeid lykkes å få snudd,

det nærværende tidspunkt er ikke heldig. Det kan føre til splittelse og indre strid, og det må unngås. Slike forslag må, hvor gode og velmente de enn er, vente til et mer

FRIHETEN

Nr. 39. KAMPORGAN FOR NORSKE PATRIOTER

Våre krigsmål.

Det er så rart med fridommen. En visste ikke hva den var før en hadde mistet den. Da først går det opp for en hva den virkelig betydde, i konsentrasjonsleir, i fengsel og mørkeselle lærer en å se hvilke klenodier en har mistet. Når en hver dag er nødt til å snike seg gjennom livet av angst for fiendens banditter og spioner, når det er dødsfare forbunnet med å gjøre sin menneskeplikt mot sin neste som er jaget av fiendens blodhunder - ja, da forstår vi først at fridommen var sjølve grunnvollen som vårt liv bygget på, at uten den har livet intet verd. Det er sårt i dag for mange patrioter at denne lærdom ble så kostbar. Slik er det også for mange nordmenn. Det var så mange av oss som ikke kunne eller vilde tro på redselsgjerningene fra nasismens torturkammers. De var beint fram for sinnsyke til å være sanne, til å kunne hende her. Slik ble nasismen lurt inn på oss alt før 9 april. Forkledd under vennskaps maske fikk den ofte spalterum i mange av våre storblad - i åndsfridommens navn. Nasismen møtte sin sterkeste motstand innom arbeiderrørla fordi den

mot Hvan's mordere som skulde avsløre hvilken dødelig fare vi var reddet fra. Men i stedet har de gravet fram Luther til hjelp i Aftenposten 24 november, med nøyaktig kildeangivelse. Luther skal etter sitatet ha oppfordret til både mord og brann på jeder, som «bare blir værre ved human behandling». Vi er ikke særlig bevandret i Luther, og går gjerne med på å tro at sitatet er rett. Derved vil vi ikke ha sagt at vi fordommer Luther for det som skjer i dag. Han kan jo ikke lastes for at han levde i middelalderen og i mangt og mye var en sønn av den. Det er derimot andre som lever i vår tid og som ikke kan ha det til unnskyldning. - En framifrå norsk konge het Olav Tryggvason. Han «kristnet» bla. nordmenn med å drive en orm ned gjennom halsen på dem som var uvielige. Vi laster heller ikke denne sagahelten vår for at han levde i vikingetia og var et barn av den. Men hans «kristnings»-metode var kanskje en tanke for ns i dag?

En av størrelsene i ns heter Carl Martin Kramer, titel «sakfører». Tidligere var han en ordinær juridisk student som aldri drev det til noe videre, bla. ikke til eksamen. Men så fikk han sin sjangse ved nyordningen ved universitetet og ble satt som overkikkador i studentlivet. Og juristen som før hadde vanskelig for å orientere seg sjøl i lopparagrafene, ble nå «sakfører» og skulle orientere os om grunnloven. Det gjaldt fremfor alt å «bevise» at Eidsvollsmennene ikke var demokrater, men netop var grunnleggerne av nasistenes «ansvarsprinsipp», nemlig at bare de skulle ha stemmerett som hadde

«den fornødne innsikt og kunnskapsmengde». Derfor vedtok grunnloven bare stemmerett for embetsmenn og eiere av jord eller annen eiendom til 300 dalers verdi, og det bare for menn - Aftenp. nr 10 november. Vi skal ikke gi oss i disput med denne herre tom sikkert har formue stor nok til «fornøden» innsikt og kunnskapsmengde. Men dette skal altså være «nyordning». Luther har kanskje uttalt seg om dette også.

Til våre kamerater!

Vi retter en innstendig oppmodning til alle om å vise den største forsiktighet med å dele ut avisas. Når du har lest den, så la den gå videre, vi har ikke så mange eksemplarene som før. Men gi den til en SIKKER landsmann som TØR ta i mot den. Prakk aldri noe inn på folk bare for å bli kvitt det sjøl. Bry deg ikke om slike folk. Gå framfor alt ikke med materiale på deg. Ved å tenke på din egen sikkerhet først, hjelper gu oss best.

Alle utenlandske legasjoner i Stockholm sender hver dag ut sine informasjonsbulletiner. Bare en legasjon er nektet dette. Det er den norske.

Av dagspressa. «General Rommel's tilbaketreking har fullstendig lammet general Montgomerys offensiv i Nord-Afrika».

Aftenp. kvelsnr. 23 novemb.

Ord for dagen. «Det kan ennå gå et par hundreår før en kan si om tyskerne at det er lengre sia de var barbarer».

Goethe 3 mai 1827

illegale grupper og at resultatene lot vente på seg.

I midlertid har det ved dyktig, energisk og utholdende arbeid lykkes å få snudd,

ende tidspunkt er ikke heldig. Det kan føre til splittelse og indre strid, og det må unngås. Slike forslag må, hvor gode og velmente de enn er, vente til et mer

Gj fagforeningskontingeneten som minimum til illegalt arbeid!